

[Stein.]

den højtærede Finansminister eller for nogen anden paa nærværende Tidspunkt — vi befinder os jo endnu ved Begyndelsen af Finansaaret — at sige noget som helst om det finansielle Resultat. Jeg ser derfor ikke rettere, end at det vilde være fuldkommen forsvarligt at stille dette Spørgsmaal i Bero. Det er saa meget mere rimeligt at gøre det, som Erhvervslivet i Byerne, der jo i allerhøjeste Grad vil blive ramt af dette Lovforslag, vedblivende arbejder under Krisens Tryk, og at Befolkningen i al Almindelighed er trykket stærkt af Skatter. Det er jo ikke alene Staten, der stiller sine Krav, det er ogsaa Kommunerne, og vi har set rundt omkring i en Række Kommuner, at de har været nødt til at stramme Skattekravene meget alvorligt, at det har været nødvendigt at foretage ekstraordinære Udskrivninger gennem Opkrævning af Ekstrakvartalsskatter og lignende. Jeg kan derfor ikke se andet, end at det vil være rimeligt at se Tiden an, inden man gaar til et ekstraordinært Skridt som det, der her er Tale om. Nu ved jeg meget vel fra Referatet fra det andet høje Ting, at den højtærede Finansminister vil gøre gældende, at denne Ekstraskat i Virkeligheden er en Skattelettelse, idet der i Fjor blev udskrevet et Tillæg til Statsskatten paa 50 pCt., medens man altsaa i Aar skulde slippe lidt billigere. Jeg tror nu ikke, det er sandsynligt, at Skatteborgerne vil regne paa samme Maade. Det er en Ekstraskat, og baade Købeevnen og Skatteevnen her i Landet er efterhaanden blevet saa tyndsliddt, at en Skat vil ramme stærkt, hvor den rammer; jeg tror ikke, mange vil finde Trøst i det Visdomsord, vi kan læse herude i Vandrehallen: at Vorherre mildner Luften for de klippede Faar.

Ministeren har allerede gjort Rede for, at man altsaa vil udskrive Skatten paa de større og de største Indtægter. Dette kan muligvis findes bestikkende af mange, ikke mindst af dem, der gaar fri, men mit Parti kan ikke anerkende det Princip, her skal praktiseres; vi mener, at det hverken er retfærdigt eller klogt. Vi har i Forvejen i vort Skattesystem baade inden for Staten og inden for Kommunerne en stærk Progression, saa et Tillæg til de højere Indtægter vil for disse komme til at virke som en Progression i anden Potens. Dette kan vi ikke gaa med til.

Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa Enkeltheder hverken af den ene eller den anden Art, fordi vor Hovedbetragtning altsaa er den, at Forudsætningen for at gaa

med til en ekstra Skatteudskrivning maa være den, at der tilvejebringes en vis Dokumentation for, at den er nødvendig, og en saadan Dokumentation har vi ikke set. Den kan heller ikke tilvejebringes paa nærværende Tidspunkt.

Veistrup: Begrundelsen for det foreliggende Lovforslag er jo, at den højtærede Finansminister regner med et Underskud paa Finansloven paa 15 Mill. Kr. Naar man har sagt A, maa man ogsaa sige B, og ingen kan være blind for, at naar man ad Lovgivningens Vej har gennemført den Række Hjælpeforanstaltninger, som vi har, saa kan man ikke nøjes med det samme Beløb paa Finansloven, som man kunde under normale Forhold. Hjælpen er ikke ydet alene til Enkeltmænd, men til hele Klasser af Befolkningen, og dette maa nødvendigvis føre til saa vanskelige Forhold for Statens Finanser, at der maa yderligere Indtægter til, hvis Staten skal kunne klare de Forpligtelser, der ved Lov er lagt paa den.

Spørgsmaalet er da, hvorledes disse yderligere Indtægter skal skaffes, og jeg indrømmer, at der her kan være forskellige Veje at gaa. Nogle har peget paa, at man kunde laane, men jeg tror nu ikke, ret mange vil finde det heldigt, at Staten gaar ind i en Laanepolitik for at klare Dagen og Vejen. Der er et gammelt Ord, som siger: Lad enhver Tid begrave sine døde, og jeg tror heller ikke, man skal læsse mere over paa den kommende Slægt, thi det er vist efterhaanden blevet saadan, at den faar tilstrækkeligt at slæbe paa. Der bliver da kun Beskatningens Vej tilbage, og Spørgsmaalet er saa, under hvilken Form denne Beskatning bør ske.

Den højtærede Finansminister har lige nævnt den Mængde indirekte Skatter, vi har faaet, og det vil derfor være rimeligt, at man har sin Opmærksomhed henvendt paa den direkte Beskatning. Det er derfor, der er stillet Forslag om en overordentlig Indkomstskat til Dækning af Finanslovens Underskud. Jeg gør straks opmærksom paa, at det ikke er nogen varig Forhøjelse af Indkomstskatten, men en midlertidig Foranstaltning, som altsaa forsvinder, naar dette Finansaar er udløbet.

Det forekommer mig rimeligt, at man, som Forholdene ligger her i Landet, lægger Skatterne paa de Skuldre, som har størst Ejne til at bære dem, og jeg er forbavset over, at nogen vil modsætte sig, at den midlertidige Beskatning, der her stilles Forslag om, lægges paa den foreslaaede